

Η ανασυσκευασία φαρμάκων η οποία συνίσταται σε αντικατάσταση των συσκευασιών είναι αντικειμενικά αναγκαία, υπό την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου, αν πρέπει να γίνει δεκτό ότι, χωρίς αυτή, παρακωλύεται πράγματι η πρόσβαση στη σχετική αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της λόγω της έντονης δυσπιστίας ενός σημαντικού ποσοστού καταναλωτών σε σχέση με τα φάρμακα που φέρουν νέα ετικέτα.

(¹) ΕΕ C 34 της 5.2.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 7ης Μαΐου 2002

στην υπόθεση C-478/99: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες στις συμβάσεις που συνάπτονται με τους καταναλωτές — Υποχρέωση να περιληφθεί στην εθνική νομοθεσία ο κατάλογος ρητρών που είναι δυνατόν να κηρυχθούν καταχρηστικές, ο οποίος περιλαμβάνεται σε παράρτημα της οδηγίας 93/13)

(2002/C 144/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-478/99, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Pagarala και P. Stancanelli) κατά Βασιλείου της Σουηδίας (εκπρόσωποι: L. Nordling και A. Kruse), υποστηριζόμενου από το Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωπος: J. Molde) και τη Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: T. Rynnä και E. Bygglin), με αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, μη θεωπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να μεταφερθεί στην εσωτερική έννομη τάξη του το παράρτημα που αναφέρεται στο άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29), δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward και M. Wathelet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 7 Μαΐου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο της Δανίας και η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 63 της 4.3.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 18ης Απριλίου 2002

στην υπόθεση C-9/00 (αίτηση του Korkein hallinto-oikeus για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Palin Granit Oy κατά Vehmassalon kansanterveystyön kuntayhtymän hallitus (¹)

(Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγίες 75/442/ΕΟΚ και 91/156/ΕΟΚ — Έννοια του αποβλήτου — Υπολείμματα παραγωγής — Λατομείο — Εναποθήκευση — Χρησιμοποίηση των αποβλήτων — Ανυπαρξία κινδύνων για την υγεία και το περιβάλλον — Δυνατότητα αξιοποιήσεως)

(2002/C 144/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-9/00, με αντικείμενο αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο διαδικασίας που κινήθηκε από την Palin Granit Oy και την Vehmassalon kansanterveystyön kuntayhtymän hallitus, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 1, στοιχείο α', της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991 (ΕΕ L 78, σ. 32), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τη F. Macken, πρόεδρο τμήματος, και τους J.-P. Puissochet (εισηγητή), R. Schintgen, B. Σκουρή και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 18 Απριλίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ο κάτοχος θραυσμάτων πετρωμάτων προερχομένων από την εκμετάλλευση λατομείου, τα οποία εναποθηκεύονται επ' αόριστον εν αναμονή μιας ενδεχόμενης χρησιμοποίησής

τους, απορρίπτει ή έχει την πρόθεση να απορρίψει τα ως άνω θραύσματα, τα οποία, επομένως, πρέπει να χαρακτηρίζονται ως απόβλητα υπό την έννοια της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων.

- 2) Ο τόπος εναποθηκεύσεως των θραυσμάτων πετρωμάτων, η σύστασή τους και το γεγονός, αν υποτεθεί αποδεδειγμένο, ότι δεν ενέχουν κίνδυνο για την υγεία των ανθρώπων ή το περιβάλλον δεν είναι αποφασιστικά κριτήρια προκειμένου για τον χαρακτηρισμό τους ως αποβλήτων.

(¹) ΕΕ C 102 της 8.4.2000.

- περιλαμβάνοντας στο άρθρο 3 του νόμου 98-389, της 19ης Μαΐου 1998, για την ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων (JORF της 21ης Μαΐου 1998, σ. 7744), ζημίες κάτω των 500 ευρώ
- θεωρώντας, στο άρθρο 8 του ίδιου νόμου, ότι ο διανομέας ελαττωματικού προϊόντος ευθύνεται σε όλες τις περιπτώσεις και εξίσου με τον παραγωγό και
- προβλέποντας, στο άρθρο 13 του ίδιου νόμου, ότι ο παραγωγός οφείλει να αποδείξει ότι έλαβε τα κατάλληλα μέτρα για να προλάβει τις συνέπειες ελαττωματικού προϊόντος, ώστε να μπορεί να επικαλεστεί τους λόγους απαλλαγής που προβλέπουν τα στοιχεία δ' και ε' του άρθρου 7 της οδηγίας 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων (ΕΕ L 210, σ. 29),

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 9, 3, παράγραφος 3, και 7 της εν λόγω οδηγίας, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, S. von Bahr και C. W. A. Timmermans, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 25 Απριλίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 25ης Απριλίου 2001

στην υπόθεση C-52/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας(¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 85/374/ΕΟΚ — Ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων — Εσφαλμένη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο)

(2002/C 144/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-52/00, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά και Β. Mongin), κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωποι: αρχικώς Κ. Rispal-Bellanger και R. Loosli-Surrans και στη συνέχεια η δεύτερη και ο J.-F. Dobbelle), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία,

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία,

- περιλαμβάνοντας στο άρθρο 1386-2 του γαλλικού αστικού κώδικα ζημίες κάτω των 500 ευρώ·
- θεωρώντας, στο άρθρο 1386-7, πρώτο εδάφιο, του ίδιου κώδικα, ότι ο διανομέας ελαττωματικού προϊόντος ευθύνεται σε όλες τις περιπτώσεις και εξίσου με τον παραγωγό και
- προβλέποντας, στο άρθρο 1386-12, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω κώδικα, ότι ο παραγωγός οφείλει να αποδείξει ότι έλαβε τα κατάλληλα μέτρα για να προλάβει τις συνέπειες ελαττωματικού προϊόντος, ώστε να μπορεί να επικαλεστεί τους λόγους απαλλαγής που προβλέπουν τα σημεία δ' και ε' του άρθρου 7, στοιχεία δ' και ε', της οδηγίας 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών, και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 9, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', 3, παράγραφος 3, και 7 της εν λόγω οδηγίας.

- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ 163 της 10.6.2000.